

Leven onder de zegen

Ledevaartkerk Chaam, 25 februari 2018

In deze dienst werd Xara Victoria van Raak gedoopt

Ds. Sara Dondorp

Eerste lezing OT: Numeri 6: 22-26

Tweede lezing NT: Marcus 9: 2-10

Overdenking

Gemeente van Jezus Christus, Lieve Ainsley en Bas en familie,

De zegen van de Eeuwige, is dat niet het mooiste dat een mens kan krijgen? Vanmorgen is Xara gedoopt, daarmee is ze ook gezegend. Gezegend als kind van God, als mens onder mensen, als lid van haar eigen familie én van Gods mensenfamilie. Zo is haar naam onder de mensen voor altijd verbonden met de naam van God en met de zegen van God. Haar naam: Xara Victoria Jacoba: een naam van haar zelf en een naam van allebei haar grootvaders. Zo geeft haar naam betekenis aan wie ze is: een kind dat staat in een lange traditie van vaders en grootvaders, van moeders en grootmoeders. Van mensen die met elkaar verbonden zijn. Met elkaar en met God. Vanmorgen hebben we haar naam verbonden met Gods zegen. Als een richtingaanwijzer voor haar verdere leven. Wat kan je je kind beter toewensen dan een gezegend leven?

Xara staat aan het begin van haar leven. Er ligt een hele toekomst voor haar. Een onbekende toekomst. Voor ouders is het een hele verantwoordelijkheid om een kind op weg naar een goede toekomst te helpen. Gods zegen is daarbij een steun in de rug, maar geen garantie. Gods zegen is geen wondermiddel dat beschermt tegen alle onheil. Misschien is een zegen te vergelijken met licht in het donker. Of met vertrouwen dat het goed komt, ook al weet je niet wat.

We lazen vanmorgen de zegen van Aäron, de broer van Mozes. Mozes, die van God de opdracht heeft gekregen het volk Israël uit de slavernij naar het Beloofde Land te brengen. Die jaren onderweg zou je kunnen zien als opvoedingsverhaal. Het volk moet onderweg nog heel veel leren. Veertig jaren door de woestijn: leren overleven, leren samenleven. Leren luisteren naar de stem van de Eeuwige. Maar niet zonder de zegen! God zelf geeft aan Mozes door hoe de Kinderen Israëls te zegenen. Mozes is de 'reis leider', zijn broer Aäron is de priester, die zegent. Het volk is op dat moment nog midden in de woestijn. Mozes geeft ze Gods leefregels en rituelen door, leefregels gericht op de verre toekomst in het beloofde land. Daar hoort ook deze zegen bij, die oeroude zegen van God voor mensen. De zegen is geen toverwoord dat beschermt tegen onheil. Maar wat zegt deze oude zegen dan wel?

Moge de Eeuwige je zegenen en je beschermen, staat er. Zegenen is meer dan zomaar het beste wensen. Er gaat een weldadige kracht van het woord uit. Een kracht die dagelijkse grauwigheid verdrijft, die vruchtbaar maakt. Die mensen met elkaar verbindt en oproept tot solidariteit. Moge de Eeuwige je zegenen en beschermen: Beschermen of bewaken, behoeden, bewaren. Helpen om bescherming te vinden en te geven. Als gezegende mensen vinden we bescherming bij elkaar, onder de hoede van de Eeuwige die ons allen beschermt. Moge het gelaat, het gezicht van de Eeuwige over je schijnen en je genade geven. Het gezicht van de Eeuwige is dus op de mens gericht, als inspirerend licht en als betrokken warmte. In de zegen laat God dus zijn betrokkenheid bij mensen zien. Vanuit

die betrokkenheid geeft de Eeuwige ons zijn genade. Genade is zoiets als vreugde, warmte, liefde. Maar genade betekent ook gratis: God geeft het zomaar, uit liefde. Die betrokkenheid van God wordt zelfs nog sterker: Moge de Eeuwige je zijn gelaat toewenden. Opheffen, omhoog heffen staat er letterlijk. Zoals een koning destijds zijn hoofd of hand kon opheffen om de onderdaan tegenover hem vrij te spreken. En moge de Eeuwige vrede op je neerleggen, staat er vervolgens. De wens is dat de Eeuwige vrede sticht onder mensen. En vrede, sjalom, is meer dan alleen de afwezigheid van oorlog. Sjalom gaat over een bloeiend en onbedreigd bestaan, over een leven in heelheid en welzijn.

De zegen geeft woorden aan Gods betrokkenheid bij mensen. Zo heeft hij het leven voor mensen gewild, zo wenst God het ons toe. Die betrokkenheid, die liefde mag over ons stralen. In goede dagen, en vooral ook in minder goede dagen. Juist dan mag het licht van Gods sjalom mensen kracht geven. Zo staat Gods naam centraal in de zegen, als naam van betekenis. In de zegen klinkt Gods naam tot drie keer toe. De Heer, de Eeuwige, de Ene, de Barmhartige. Een naam die niet uit te spreken is en waar toch zoveel in meeklinkt. God die heet: ik zal er zijn, ik ga met jullie mee. Die naam is in zichzelf al een zegen.

Wat die ene zegen allemaal betekent is onvoorstelbaar prachtig. Het liefste zou je het allemaal in een doosje willen doen, er een flinke strik omheen binden en het altijd bewaren. Dan kan er nooit meer iets fout gaan! Als dat eens zou kunnen..... Helaas kunnen we een zegen niet vastpakken. Zoals je ook het licht niet kunt vastpakken, al zou je het willen. Of de eerste glimlach van Xara. Die kan je fotograferen, dan heb je een leuk plaatje, maar dat is toch iets anders. Want Xara glimlacht naar mama of naar papa en dat gevoel kan je op een foto niet vangen. Zo gaat dat vaak in het leven. Dat je denkt: dit is belangrijk! Dit wil ik vasthouden! En dan glipt het weer weg. Een ervaring, een inzicht... Zo stel ik me Petrus voor op die hoge berg. Hij heeft iets onbeschrijflijks gezien, iets heel fundamenteels. Hoe Jezus, zijn meester, verbonden is met twee profeten. Daardoor ziet hij Jezus ineens in een heel ander licht. Hij ziet Mozes, de grote profeet die het volk de wet van God leerde. Hij ziet Elia, de profeet van wie vertelt is dat hij bij God woont, of in elk geval dat hij is opgevaren naar de hemel en dat hij terug zal komen. En dan een stem die klinkt uit de hemel. De zegenende stem van God de Vader voor zijn geliefde zoon. "Luister naar hem!" zegt de stem. Daar gaat het om. Luister naar Jezus. Dat is wat Petrus wil onthouden. Het is onvoorstelbaar prachtig. Misschien te mooi om waar te zijn.

Inderdaad prachtig, mooi en ook nog waar. Jezus, verbonden met zijn traditie en gezegend door de Vader. Het is allemaal waar, maar het is niet alleen maar mooi. De dagelijkse werkelijkheid is niet alleen een roze wolk. De glimlach van een kind is onbeschrijfelijk mooi, maar datzelfde kind kan ook huilen en later kattenkwaad doen. Allebei de kanten horen bij het leven. Het roze en het grauwe. Petrus zag Jezus in een prachtig licht verbonden met de profetie. Maar er is ook een keerzijde. Voor Jezus is dat het lijden dat hem wacht. De geliefde zoon zal de moeilijke weg, de zware weg gaan. Maar wat blijft is de zegen die ten leven is. Ook door het donker heen, als een licht! Vandaag vieren we dát licht. Het licht van zegen, van zon, het licht dat danst over de schepping en alles wat ademt danst mee. Vandaag wensen we Xara dát licht toe. En zo delen we vandaag allemaal samen in het licht van de zegen...

Amen